

De spelade Korset på

KYRKHULT

En amatörteatergrupp gör de sista förberedelserna inför premiären av Sven Edvin Saljes pjäs *Korset på vinden* i Jämshög. En annan minns de stora framgångarna med samma pjäs i Kyrkhult - för 50 år sedan.

- Jag önskar dem lycka till och hoppas att de får lika roligt som vi hade det, säger Elsa Håkansson som gjorde rollen som bondhustru i Kyrkhultsuppsättningen.

Det är en glad och livaktig skara som träffas hemma hos Ivar och Viola Johansson i Kyrkhult och pratar minnen en småkulen februarieftermiddag. Ernst Andersson och Elsa Håkansson, som spelade paret Toresson, finns där, likaså "prästen" Folke Svensson och "hembiträdet" Vera Bengtsson. För många av dem är det första gången på flera år de ses.

När de för några månader sedan fick veta att Saljepjäsen skulle sättas upp på nytt i kommunen, började de tänka tillbaka på de egna teatererfarenheterna, och i synnerhet den egna

uppsättningen, som gjordes bara ett par år efter att pjäsen skrevs.

Röda Kors-fest

Det var Elsa Larsson, lärarinna i Farabol tillika ordförande för Röda Korset i länet, som bad gruppen ordna någonting till en Röda Kors-fest på Tulseboda Brunn. Folke Svensson föreslog Korset på vinden, som han beställt från ett förlag i Kristianstad, och Elsa Larsson tyckte att det var en bra idé eftersom det var en bygdens son som skrivit den.

- Det var första och enda gången vi gjorde något allvarligt, berättar Folke

Svensson. Tidigare hade vi bara spelat revyer för idrottsföreningar och på hemvärnshögtider och politiska möten.

De träffades allesammans i Kårebo-dastugan - i ensemblen ingick även Rosa Pettersson, Bertil Hansson och Rune Svensson - och delade ut rollerna. Därefter började arbetet med att repetera, bygga rekvisita och få fram scenkläder. Men det var inte så lätt att få allt att se rätt ut. Ett problem var hur man skulle få Ernst Anderssons mörka hår att se gammalt och grånat ut.

- Vi försökte lägga dit bomull men det gick inte så bra, skrattar Ernst

vinden för 50 år sen

BLT Fredagen den 27 februari 1998

Drog fram näsdukar

Ensemblen hade fördelen av ett starkt stöd från författaren själv. Salje fanns med vid såväl repetitionerna som premiären, och lovordade insatserna.

- Han tyckte att det var så bra, så bra, säger Folke Svensson. Det var roligt för hela kretsen, eftersom han kom från Jämshög och vi från Kyrkhult.

Ändå rådde stor nervositet inför premiären. Vårst var det nog för Folke Svensson som skulle stå ensam på scen

inför de närmare 500 i publiken och framföra en monolog. På främsta raden satt kyrkoherde Simonsson och komminister Wärsjö med sina familjer, och Folke Svensson var orolig över hur de skulle uppfatta hans prästtolkning.

- Men efter en stund drog de fram sina näsdukar och torkade sig i ögonen, säger Folke Svensson. Det var så att jag blev rörd själv.

De berättar att de spelade fyra kvällar på Tulseboda Brunn och en i en samlingslokal i Asarum, och att de gav två föreställningar per kväll. Vid alla tillfällen var det fullsatt. Men några gager

blev det inte - belöningen kom i form av beröm från både publik och press.

Elsa Håkansson berättar att det var en mycket rolig tid.

- Vi var riktiga vänner, det var därför det gick så bra, säger Folke Svensson.

- Och vi hade en mycket bra sufflös, Märta Holmén, påpekar Ernst Andersson.

Ser fram emot ny version

Alla ser fram emot att uppleva teatergruppen Gränsteaterns version av pjäsen, som har premiär på Jämshögs Medborgarhus i kväll.

- Jag bestämde att jag skulle se den redan när jag läste om den i tidningen för första gången, säger Vera Bengtsson.

Ernst Andersson noterar roat att hans efterträdare i rollen som bonden Tore Toresson, Bengt-Åke Persson, är hemvärnchef i Kyrkhult.

- Jag har också varit hemvärnchef i Kyrkhult, säger han. Vilken märklig slump.

- Vi hoppas givetvis att det går bra för dem, säger Folke Svensson.

Mattias Holmesson